

Fra: Minna Rasmussen <minnarasmussen1@gmail.com>
Sendt: 21. februar 2015 10:50
Til: Center for Planter & Landbrugslov (NaturErhvervstyrelsen)
Emne: Høringssvar om bekendtgørelse om grønsagsfrø - sagsnummer 15-31020-000003

De gamle og bevaringsværdige sorter forsvinder fordi lovgivningen favoriserer de store frøvirksomheder.

Det er vigtigt, at de gamle sorter ikke blot bevares på et lager i NordGen – men at de får mulighed for at gro i vores haver og repræsentere den artdiversitet som er naturlig. Lad have dyrkerne være en backup af en bred artsdiversitet. Gør det nemt for os, at dyrke mange forskellige, sjove, gamle og bevaringsværdige sorter. Måske er det netop denne genetiske bredde, som redder fødevarerproduktionen i fremtiden.

Med bekendtgørelsen om grønsagsfrø får vi færre og færre arter til rådighed og ikke flere. I en verden med klimaforandringer kan de lokale sorter hurtigt få langt større betydning end man oprindeligt troede.

Jeg ønsker at loven får et langsigtet perspektiv, så biodiversiteten bevares. Dette kan f.eks. gøres ved at sikre bevillinger til sortsbevarelse, gratis sortsregistrering og tilladelse til at registrerede sorter kan sælges frit af alle.

Jeg har forståelse for, at registrering af frø er af stor vigtighed for landmanden, der gerne vil have sikkerhed for at flere hektar plantet til med gulerødder rent faktisk bliver til de gulerødder han forventer at få – men reglerne rammer alt for bredt.

Registreringen af frø rammer helt skævt når fru Jensen, som har en lækker bønne der trives specielt godt på Sydlyn, skal bruge omkring 30.000 kr i registreringsafgift, for overhovedet at måtte sælge den. Derfor bør gamle bevaringsværdige sorter kunne registreres gratis – eller fritages for registrering, således at det stadig er muligt at sælge disse sorter i små mængder.

Vi lever i et samfund hvor små iværksættere berømmes og kan starte firma fra den ene dag til den anden. Men hvis det omhandler frø og dermed retten til at producere sin egen mad, så er reglerne helt uforståeligt restriktive. Det må være muligt at lempe reglerne, så mikrovirksomheder og grønne ildsjæle kan sælge gamle bevaringsværdige sorter uden store tunge registreringsomkostninger.

En landmand må ikke tage frø af egne afgrøder og plante dem næste år eller eventuelt videresælge dem. Denne ret har han ellers haft i al den tid mennesket har dyrket jorden. Det nuværende danske forbud mod, at landbrugere udveksler egne frø med andre landbrugere er i modstrid med de internationale forpligtelser, som Danmark har underskrevet. Danmark bør begynde at overholde den Internationale Plantetraktat – ITPGRFA og Nagoya-protokollen.

Det burde være tilladt at sælge både registrerede og uregistrerede frø. Det vil fremme artsdiversiteten, reducere bureaukratiet og forhindre at en monopolisering. Kun registrerede frø skulle bør mærkes og pålægges udgifter til administration af ordningen. Så kan folk selv vælge hvad de ønsker at købe.

Jeg opfordrer de ansvarlige politikere til at tage ansvar så sund fornuft og et langsigtet perspektiv også er repræsenteret i lovgivningen. Bl.a. ved at I iværksætter en langsigtet plan for bevarings- og udviklingsarbejdet af de ældre og bevaringsværdige sorter. Desuden bør den nordiske genbank NordGen støttes langsigtet og systematisk.

Fødevarer sikkerhed er et vigtigt emne – men for at der er reel fødevarer sikkerhed må artdiversitet, bæredygtighed og retten til at dyrke egen mad vægte langt tungere i lovgivningen end den gør i dag.

Med venlig hilsen

Minna Rasmussen

Voldumvej 1, Halling
8543 Hornslet